

Am să te-mbrac în poezie

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Ca un student în prima sesiune,
Restanțier la dragoste pe viață,
Aștept să-mi înflorești în pat, minune,
Să-mi dai din sânul tău o dimineață,

Să fac din ea un pardesiu de vise,
Din părul negru o eșarfă moale,
În pieptul tău să simt că sunt închise
Când armistiții dulci și când răskoale.

Să-ți desenez cu buzele-o romanță
Din rime,-apoi să-ți împletesc o ie
Și-abreviind în gând orice distanță
Să te îmbrac în strai de poezie.

- Să fie pur și simplu o-ntâmplare
Că pari expert în orice teorie,
Tu-mi ceri de fapt o reexaminare
Deși am studiat mai mult de-o mie

De nopți în care trupurile noastre
Erau metale-ncinse de dorință
Și-n loc de brațe aripile-albastre
Purtau spre cer o unică credință

Și iartă-mă de nu ți-am spus vreodată
Că viața-n lipsa ta-i o agonie
În ADN-ul meu codificată
Din ziua-n care am fost o poezie.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif